

20 lutego 1931 r.

F41c 3/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12911.

Kl. 72 b s./o 2

F 41c 3/04

Franz Möller
(Zella-Mehlis, Niemcy),
Albin Gerstenberger
(Zella-Mehlis, Niemcy)
i Martin Moritz
(Zella-Mehlis, Niemcy).

Straszak.

Zgłoszono 29 marca 1930 r.

Udzielono 13 stycznia 1931 r.

Pierwszeństwo: 19 listopada 1929 r. dla zastrz. 2—5 (Niemcy).

Przedmiot wynalazku stanowi straszak o przesuwalnej taśmie nabojoyej, który pod względem zewnętrznego kształtu przedstawia dokładną kopję normalnego małokalibrowego pistoletu do ostrych nabojów.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono formę wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny zamkniętego straszaka, fig. 2 — częściowy przekrój podłużny otwartego straszaka, fig. 3 — widok z boku taśmy nabojoyej, fig. 4 — przekrój przez zamek i taśmę nabojoyą z na-

bojem, fig. 5 — przekrój przez szynę wyciągową i widok wyrzutnika, fig. 6 — straszak z zamkniętą klapką zamkową w częściowym przekroju tak, że można wyraźnie rozpoznać położenie iglicy, zaczepu i taśmy nabojoyej, fig. 7 — straszak z otwartą klapką zamkową, fig. 8 — straszak z usuniętą okładziną i urządzenie trzpienia ryglującego, fig. 9 — przekrój przez górną część chwytu w płaszczyźnie A—B na fig. 8.

Do szkieletu lub chwytu *a* jest tak przytwierdzony zapomocą trzpienia *b* za-

mek *c*, że można go odchyłać. Klapka zamkowa *d* służy do zaryglowania zamka w szkieletcie w znany sposób, uwidoczony na rysunku.

Taśma nabojoowa *e* posiada dwa boczne rowki *f*, zapomocą których jest ona prowadzona po odpowiednich szynach prowadniczych *g* zamka *c*. Na dolnej części taśmy nabojoowej są wykonane wgłębienia *h*, zapomocą których uskutecznia się jej przesuwanie podczas strzelania. Poza tem taśma nabojoowa w dolnej części jest tak ścięta po bokach *i*, że stopy włożonych nabojów wystają nazewnątrz, wobec czego można je zboku uchwycić (fig. 4).

Tylna część szkieletu *a* jest wyższa, niż przednia. W tej podwyższonej części jest wycięty rowek *k* w kształcie litery *T*, którego wymiary odpowiadają wymiarom stóp używanych nabojów.

W żłobku o kształcie litery *T* jest osadzony suwak *l*, który jest połączony przegubowo z drążkiem *m* (fig. 2), który to drążek jest połączony z zamkiem *c* zapomocą trzpienia *i* i otworu podłużnego *n* (fig. 2).

Działanie urządzenia jest następujące. Po odchyleniu klapki zamkowej *d* zamek *c* zostaje odchyłony do góry i naprzód, taśma *e* zostaje wypełniona nabojami, poczem straszak zostaje znowu zamknięty.

Podczas strzelania taśma nabojoowa *e* zostaje przesuwana w znany sposób ku tyłowi, przyczem kryzy wystrzelonych łusek wchodzi pod boczne listwy rowka *k*.

Jeżeli teraz straszak będzie otwarty, to znajdujące się w rowku *k* wystrzelone łuski zostaną unieruchomione i będą wyciągnięte z taśmy nabojoowej *e*. Dalsze odchylenie zamka *c* przesunie ku przodowi drążek *m*, a wraz z nim i suwak *l*, ślizgający się w rowku *k*. Wskutek tego ruchu do przodu suwaka *l* znajdujące się w rowku *k* łuski zostaną również przesunięte do przodu i wypadną na końcu o rowka *k* nazewnątrz (fig. 1).

Według fig. 6 i 7 na szkielecie albo na chwycie *a* jest tak osadzona dźwignia sprężynująca *d*, ukształtowana jako klapa zamykająca, że górna część *c* straszaka, obracająca się około trzpienia *b*, przy zamykaniu go naciska na dwa znajdujące się na dźwigni *d* i umieszczone mimośrodowo w stosunku do punktu jej obrotu występy i obraca dźwignię *d*, względnie podnosi do góry, i w ten sposób zamyka straszak.

Jak widać z fig. 8 i 9, w chwycie *a* znajduje się w pobliżu punktu obrotu dźwigni *d* kanał, w którym luźno porusza się trzpień ryglujący *r*, na który działa osadzony mimośrodowo występ *p*.

Przy otwartem położeniu dźwigni *d* trzpień ryglujący *r* znajduje się w skrajnem lewem położeniu. Gdy przy takim położeniu dźwigni *d* zostanie naciśnięty języczek spustowy *s*, to zaczep *t* i sprężona z nim dźwignia *u* uderzą o cienki koniec z ryglującego trzpienia *r* i zapobiegna pociągnięciu do końca języzka spustowego *s*. Gdyby skutkiem gwałtownego nacisku na spust *s* zaszło przeskoczenie części *t* i *u*, to jednak wystrzał nie nastąpi, ponieważ występy *p* nie dopuszczają do zapadnięcia górnej części *c* z taśmą *e*. Zaczep *t* nie może zapaść w wycięcia *h* taśmy *e*, a iglica *v* nie dosięgnie spłonki.

Gdy górna część *c* jest zamknięta i dźwignia *d* zapadła, trzpień ryglujący *r* przeszkadza otwarciu dźwigni *d* przy naciśniętym języczku spustowym *s*, ponieważ zaczep *t* i połączona z nim dźwignia *u* zostają przesunięte wtył do cienkiego końca z trzpienia ryglującego *r* i przesuwają ten ostatni tak, że część jego *r* wchodzi w wycięcie *d*₁ dźwigni *d*, wobec czego ruch obrotowy dźwigni *d* jest uniemożliwiony.

Po wystrzeleniu nabojów i po odrzuceniu wtył dźwigni *d* występy *p* nieco unoszą górną część *c*, przez co zostają zruszone łuski nabojoowe, które ewentualnie po strzale zacięły się i wymiana ich z taśmą *e* zostaje przez to ułatwiona.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Straszak, posiadający lufę, mogącą się odchyłać od chwytu wraz z zamkiem, znamienny tem, że w tylnej części chwytu, która jest wyższa od jego przedniej części, jest wyżłobiony rowek w kształcie litery T, w którym wystrzelone łuski przy otwieraniu zamka zostają przytrzymywane i przez to wyciągane z taśmy nabojoyej, przyczem w tym rowku jest osadzony suwak, połączony przegubowo z dźwignią, który jest połączony zapomocą trzpienia i otworu podłużnego z lufą, wobec czego przy otwieraniu zamka suwak wypycha nazewnątrz wystrzelone łuski.

2. Straszak według zastrz. 1, znamienny tem, że na chwycie jest osadzona obracająca się sprężynująca dźwignia (*d*), ukształtowana jako kłapa zamykająca, która posiada dwa osadzone mimośrodowo w stosunku do jej punktu obrotu występy, na które tak naciska przy zamykaniu straszaka górna jego część, zawierająca taśmę nabojoyą, iż dźwignia ta zostaje obrócona i łączy obydwie części (*a* i *c*) zamkniętego straszaka.

3. Straszak według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada trzpień ryglujący,

luźno osadzony w kanale górnej części chwytu, który przy otwartej kłapie zamykającej rygluje urządzenie spustowe, a przy zamkniętym straszaku i naciśniętym języczku spustowym rygluje kłapę zamykającą.

4. Straszak według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że przy gwałtownem poruszeniu języczka spustowego (*s*), które mogłoby spowodować przeskok rygla, wystrzał ze straszaka przy otwartej kłapie zamykającej jednak dzięki jej występom (*p*) jest niemożliwy, ponieważ zaczep (*t*) nie może wejść w wykonane dla niego w taśmie nabojoyej (*e*) wgłębienia (*k*) i iglica (*v*) nie może dosięgnąć spłonki.

5. Straszak według zastrz. 1—4, znamienny tem, że przy otwieraniu kłapki zamykającej (*d*) występy (*p*) podnoszą górną część straszaka i przez to wzruszają łuski, które po strzale zacięły się, i ułatwiają ich wymianę w taśmie nabojoyej.

Franz Möller.
Albin Gerstenberger.
Martin Moritz.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

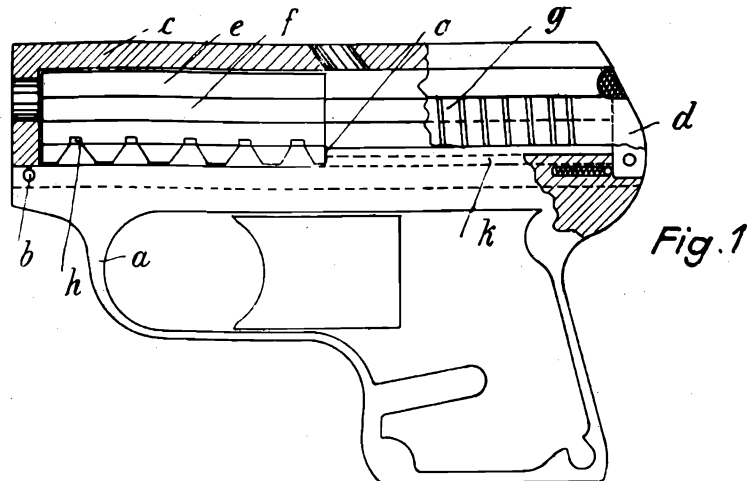

Fig. 3

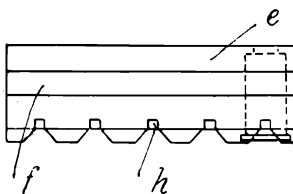

Fig. 4

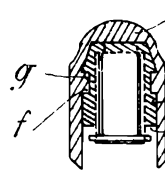

Fig. 5

